

REGLUR

um starfsábyrgðartryggingar lögmanna.

1. gr.

Héraðsdóms- og hæstaréttarlögmönnum ber að kaupa sér ábyrgðartryggingu hjá váttryggingarfélagi, sem hefur starfsleyfi hér á landi, eða leggja fram aðra jafngilda tryggingu, t.d. ábyrgð banka eða sparisjóðs, sem að mati stjórnar Lögmannafélags Íslands veitir samþærilega vernd gegn fjárhagstjóni, sem þeir af gáleysi valda umbjóðendum sínum og leitt getur af störfum þeirra eða starfsmanna þeirra, sbr. 2. mgr. 7. gr. laga nr. 61/1942, um mál-flytjendur.

Héraðsdóms- og hæstaréttarlögmenn, sem starfa hjá opinberum aðilum, lánastofnunum og váttryggingarfélögum, eru undanþegnir ákvæði 1. mgr. að því er varðar lögmannsstörf í þágu þessara aðila.

Stjórn Lögmannafélags Íslands úrskurðar um skyldu einstakra lögmanna til að leggja fram tryggingu skv. 1. mgr. Heimilt skal að undanþiggja einstaka lögmenn tryggingaskyldunni, enda hafi þeir ekki opna starfsstofu og sinni ekki lögmannsstörfum, sbr. 1. mgr. 4. gr. Sinni lögmaður eingöngu störfum í þágu vinnuveitanda er heimilt að veita samsvarandi undanþágu.

2. gr.

Stjórn Lögmannafélags Íslands hefur eftirlit með því að lögmenn fullnægi skyldum sínum skv. reglum þessum.

3. gr.

Tryggingarskyldur lögmaður skv. 2. mgr. 7. gr. laga nr. 61/1942 skal, áður en hann hefur störf sem lögmaður, senda stjórn L.M.F.Í. staðfestingu um tryggingu skv. 1. mgr. 1. gr. eða sækja um undanþágu skv. 3. mgr. 1. gr.

Falli trygging úr gildi skal hlutaðeigandi váttryggingarfélag, viðskiptabanki, sparisjóður eða annar ábyrgðaraðili tilkynna það tryggingartaka og stjórn L.M.F.Í. þegar í stað. Tryggingartíma telst ekki lokið fyrr en liðnar eru átta vikur frá því að váttryggingarfélagið, viðskiptabankinn, sparisjóðurinn eða annar ábyrgðaraðili tilkynnti tryggingartakanum og stjórn L.M.F.Í. sannanlega um tryggingarslit eða niðurfellingu ábyrgðar.

Verði bótaskyld tjón af störfum lögmanns ber váttryggingarfélagi eða öðrum ábyrgðaraðila (greiðanda bótanna), að tilkynna um hið bótaskylda atvik og greiðslu vegna þess til stjórnar L.M.F.Í.

4. gr.

Váttryggingin eða ábyrgðin skal bæta það fjárhagslega tjón, sem viðskiptamenn lögmanns kunna að verða fyrir vegna starfa hans sem lögmanns eða starfa löglærðra og ólöglærðra starfsmanna lögmannsins í hans þágu, þ.m.t. þeirra, sem kunna að starfa sem sjálfstæðir verktakar í skjóli lögmannsréttinda lögmannsins. Með lögmannsstörfum er hér átt við öll þau störf, sem lögmenn inna af hendi sem slíkir, lögum eða venju samkvæmt. Við nánari skilgreiningu á lögmannsstörfum skal höfð hliðsjón af atvinnugreinasráningu Hagstofu Íslands.

Þar sem lögmaður, samhliða lögmennsku, sinnir annars konar störfum, þar sem starfsábyrgðartryggingar er krafist, skal váttrygging eða ábyrgð einnig taka til tjóns vegna slíkra starfa, enda sé hann þá eigi jafnframt tryggingaskyldur samkvæmt reglum um þau störf.

Ábyrgðartryggingin skal taka til starfa lögmannsins hvar sem er innan Evrópska efnahagssvæðisins.

5. gr.

Trygging skal nema minnst 5.000.000 króna vegna hvers einstaks tjónsatburðar. Heildarfjárhæð tryggingabóta innan hvers tryggingatímabils skal nema minnst 15.000.000 krónum.

Ábyrgðartryggingin skal ná til þeirra tjónsatvika, sem verða á váttryggingartímabili, sbr. 91. gr. laga um váttryggingarsamninga, nr. 20/1954.

Heimilt er að áskilja sjálfsáhættu váttryggingartaka í váttryggingarskilmálum, að hámarki 1.000.000 króna, en slíkt ákvæði hefur engin áhrif á réttarstöðu þriðja manns gagnvart ábyrgðaraðila. Tilhögun eigin áhættu skal getið í váttryggingarskilmálum. Vilji váttryggingarfélag fremur geta eigin áhættu í skírteini eða iðgjaldskvittun skal Váttryggingaefirlitinu tilkynnt um slíka ákvörðun áður en hún kemur til framkvæmda. Heimilt er að semja svo um að váttryggingarfélag greiði ekki sjálfsáhættu til þriðja manns ef váttryggingataki leggur fram bankaábyrgð til stjórnar L.M.F.Í., sem stjórnin samþykkir. Váttryggingarfélagið metur eftir sem áður hvort bótaskylda sé fyrir hendi. Samþykki stjórnar L.M.F.Í. skal háð því skilyrði að komi til greiðslu úr váttryggingunni greiði viðkomandi banki sjálfsáhættuna skilyrðislaust út til þriðja aðila.

Tryggingafjárhæðir og sjálfsáhætta eru miðaðar við vísitölu neysluverðs með grunnvísitölu 174,9 stig, og skulu þær breytast 1. janúar ár hvert í samræmi við breytingar á vísitölunni.

6. gr.

Þar sem tveir eða fleiri lögmenn starfa saman með sameiginlega starfsstofu teljast þeir fullnægja tryggingarskyldu sinni með því að leggja fram sameiginlega tryggingu, enda sé lögð fyrir stjórn L.M.F.Í. yfirlýsing um óskipta bótaábyrgð. Lágmarkstryggingarfjárhæðir skv. 5. gr. hækka þá um 10% fyrir hvern lögmann umfram einn.

7. gr.

Uppfylli lögmaður ekki skilyrði reglna þessara um tryggingu skal stjórn L.M.F.Í. þegar í stað tilkynna dómsmálaráðherra það og leggja til að viðkomandi lögmaður verði sviptur málflutningsleyfi, hafi ekki verið úr því bætt áður en tryggingatíma lýkur.

8. gr.

Reglur þessar öðlast gildi 1. janúar 1996.

9. gr.

Reglur þessar eru settar með heimild í 2. mgr. 7. gr. laga nr. 61/1942, um málflytjendur, sbr. 2. gr. laga nr. 24/1995, um breytingu á þeim lögum.

Ákvæði til bráðabirgða.

Eigi síðar en 31. desember 1995 skulu tryggingaskyldir lögmenn hafa komið til stjórnar L.M.F.Í. staðfestingu um tryggingu, sem uppfyllir skilyrði reglna þessara.

Reykjavík, 21. desember 1995.

Fyrir hönd stjórnar Lögmannafélags Íslands,
Þórunn Guðmundsdóttir hrl., formaður.

Reglur þessar staðfestast hér með skv. 7. gr. laga nr. 61/1942, um málflytjendur.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 21. desember 1995.

Þorsteinn Pálsson.

Jón Thors.

21. desember 1995

Nr. 658

REGLUGERÐ

um holræsi og holræsagjöld í Skógarhlíð, Glæsibæjarhreppi.

I. Um holræsi.

1. gr.

Hreppsnefnd hefur ein heimild til að láta leggja holræsi samkvæmt skipulagi um lagningu holræsa, aðalæða, götuæða og roþbróa. Allar framkvæmdir sem varða holræsa-kerfið, svo sem viðhald, endurbætur, viðaukar og umsjón, annast hreppsnefndin eða þeir menn sem hreppsnefnd felur það undir hennar umsjón.

2. gr.

Hreppsnefnd lætur leggja holræsi svo að hver lóðarhafi nái til þeirra í götu, vegi eða opnu svæði, er lóð hans telst til. Skylt er lóðareigendum og húsráðendum að gera samkvæmt reglugerð á sinn kostnað holræsi er flytji skolp allt út í aðalræsi. Þar sem lagðar hafa verið aðskildar lagnir fyrir skolp og yfirborðsvatn skal lóðarhafi leggja aðskildar lagnir að aðalræsum og tengja. Allar lagnir svo og frágangur skulu vera í samræmi við gildandi staðla og reglugerðir á hverjum tíma.

Ekki er heimilt að veita frárennsli, er valdið getur skemmdum á holræsakerfinu eða truflað rekstur þess, út í göturæsi. Þetta getur átt við um eiturmengað, olíumengað, próteinríkt, fituríkt eða blóðblandað fráveituvatn. Þar sem hætta er á að skolp innihaldi ofangreind efni ber húseiganda skylda til að fjarlægja þau eða gera óskaðleg áður en því er veitt út í holræsakerfið. Ráðstöfunum þessum ber að haga samkvæmt fyrirmælum byggingarfulltrúa og heilbrigðisnefndar.

4. gr.

Við nýbyggingar og breytingar á ræsum í lóð er lóðarhafa skylt að leggja fram til samþykktar uppdrátt í tvíriti er sýni legu, halla, stærð og gerð ræsa. Sá sem uppdrátt gerir skal undirrita hann með eigin hendi og ber hann ábyrgð á að hann sé í samræmi við gildandi reglugerðir og staðla. Þegar byggingarfulltrúi hefur samþykkt uppdrátt, stimplar hann og áritar bæði eintökin. Annað eintakið skal varðveitt í skjalasafni byggingarfulltrúa. Hitt eintakið skal liggja fyrir á byggingarstað. Ekki má hefja framkvæmdir við lagnir fyrir en samþykktur uppdráttur liggur fyrir. Samþykkt byggingarfulltrúa rýrir á engan hátt ábyrgð þess sem uppdráttinn gerir.

5. gr.

Byggingarfulltrúi skal hafa eftirlit með því að lagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og reglugerð þessa. Ekki má hylja frárennislagnir fyrir en þær hafa verið viðurkenndar af byggingarfulltrúa. Áliti byggingarfulltrúi að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar og gildandi stöðlum, getur hann stöðvað verkið þar til bætt hefur verið úr því sem áfátt kann að vera.